

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

La venjança
en Mini*Italian Job*

Director: F. Gary Gray.
 Intèrprets: Mark Wahlberg,
 Charlize Theron, Edward Norton,
 Jason Stratham, Seth Gren, Mos
 Def. EUA, 2003. 105 minuts.
 Lauren.

1. Com va? Com una moto. I dit el tòpic, preciso: és el *re-make* d'un film que no recordo, *Un trabajo en Italia* de l'artesà anglès Peter Collinson. Però més que anar com una moto, cal dir que la història de venjances filials i professionals que és la pel·lícula, viatja a bord de tres Minis, aquells utilitaris creats per la Morris britànica, que ara solquen el Hollywood mentider a ritme de muntanyes russes. Perquè *Italian Job* és això, una eixordadora, descomunal barraca de fira. I si el cinema, segons Hitchcock, és el relat d'una persecució, el film dirigit per Gary Gray (*Diablo*) hauria de ser una obra mestra. Però no. Els guionistes d'aquest festival pirotècnic confonen la imaginació amb la fantasia. O sigui que si *ancha es Castilla* quan posar en marxa històries inversemblants (on són els policies de Los Angeles en una Diada amb Cotxes passats de rosca?) no ve d'un pam a l'hora de captar ruqueries en quatre rodes. Una pila de bons actors presidits per un vist i no vist Sutherland (com és possible que un actoràs com el Donald acabi fent de Pato ídem?) fan l'enze.

2. De què va? Un grup de pispes acreditats assalta la caixa forta d'una empresa veneciana. Un d'ells no vol repartir el botí i els mata a tots.

3. I va: d'adrenalina *light* per a conductors en fase d'aprenentatge urbà.